

NON ESQUEZAMOS O PASADO

Por: Lino José Pazos Pérez

Quixera que este sinxelo artigo se entendera como unha homenaxe a todos aqueles que nos fixeron pasar algúns dos días máis inesquecibles da nosa vida (aquí inclúo a Toñy, a miña compañeira da alma, e ás miñas fillas, Montserrat e Susana, que tanto disfrutaron da illa). Aí van unhas cantas instantáneas que atesouro no meu arquivo, sobre os inicios dos PINEIRÓNS; e que me fan quince anos máis xove.

A min tocoume en sorte presentar na Facenda o coidado expediente con que demos de alta a Asociación Cultural e Gastronómica PineirÓns o 30 de xullo de 1998 (escasos cen anos dende que perdemos as posesións do Caribe e Filipinas), despois de que foran aceptados os estatutos (24 de xuño dese ano) na Consellería de Xustiza, Interior e Relacións Laborais da Xunta de Galicia.

A Presidencia estaba a cargo de Laureano Mayán, eu exercía de Vicepresidente, Celestino Pardellas de Secretario, López-Dóriga de Tesoureiro e Carlos Moreira e Toñy Pedrosa como Vocais.

Impulsábanos unha profunda ilusión, aínda que todo comezara moito antes.

Sempre con presas íamos achegándonos ó peirao de Bueu onde nos esperaba, paciente, dona Carme, poucos requisitos para embarcar, aínda que fomos multitude (para o desprazamento do barco) os que non queríamos quedar en terra.

Nós case sempre íamos a popa, sentados na cuberta, arreboxadas as fillas nos chaquetóns, porque a Ons había que ir abrigados, incluso no verán.

Alí nos esperaba xeralmente Tinón, que xa arranxara a casaña que habitabamos todos os amigos que por alí aparecían. Tíñamos unha porta destartada, como cociña unha lareira e vistas ó ceo nunha zona da vivenda que perdera parte do teito nalgunha treboada, que foi rapidamente arranxada; as latrinas, nunca mellor dito, estaban nun dos pequenos cortellos apegados á casa, todo era precario, pero estupendo...

Organizada a familia, saíamos de inmediato para a praia ou a pescar, camiñar ata a outra cara da illa ou simplemente nos sentabamos na base do piorno que facía as veces de sala de estar compartindo un *quórum*.

Despois á taberna de Checho ou Acuña, indistintamente, anos máis tarde chegaría a terceira baiuca onde pasar o tempo, "O que faltaba", para completarse a oferta hostaleira cun magnífico *chiringuito* na mesma área da Praia, fronte á Laxe do Crego, gobernado por Mari e Mino, bos coñecedores da idiosincrasia da clientela, cunha decoración *ad hoc*, na que destacaba a proa dunha dorna, aparellos de pesca, etc.

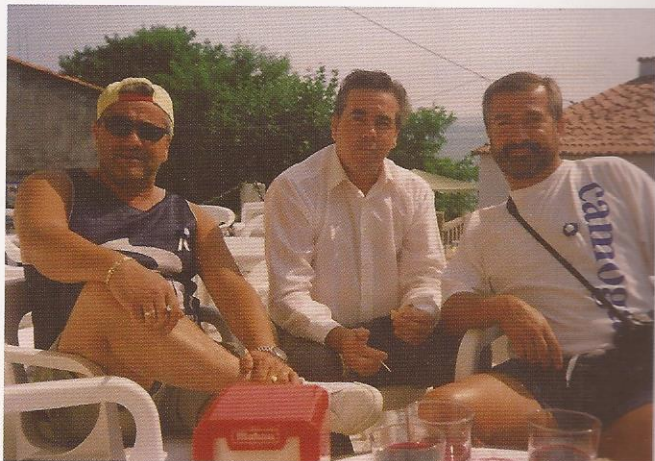
Destas viaxes, e moita ilusión, xurdiu PineirÓns.

Unha das primeiras fotos realizada na illa de Ons o 7 de xuño de 1998. Co báculo (remo) Laureano Mayán, que sería elixido Presidente de la Asoc. Por unanimidade.

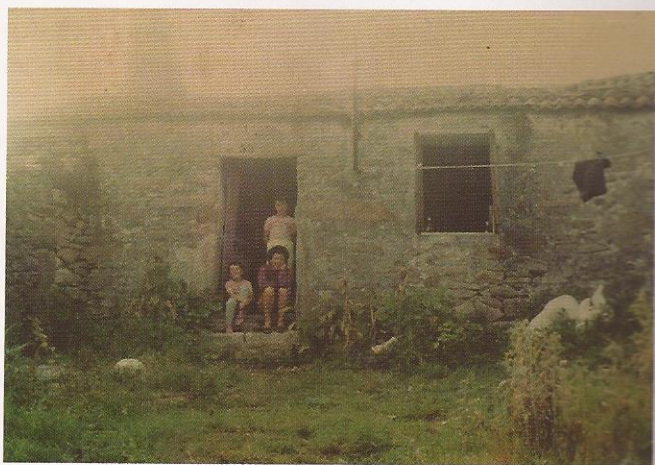
Outra foto oficial de PineirÓns realizada o mesmo mes de xuño do 98 pero con tempo adverso.

Agosto do 98, na terraza de Acuña; Miguel, Carlos e Tinón ante uns carolinos de tinta femia.

Festa dos Maíos de 2001.

A miña familia ás portas da casa que nos daba acubillo na illa de Ons, fotografía realizada o 18 de marzo de 1984.

Na porta da tenda de Casa Acuña, fronte ao bar, fotografía realizada o 29 de xullo de 1984.

¡Que non falte a música!, fotografía realizada en agosto de 2000.

Tinón sae a recibir ós recen chegados, fotografía realizada o 29 de xullo de 1984.